

“Volem mirar amb ulls nets”

Que n'és, de bonica, la santa puresa! Però no és santa ni agradable a Déu, si la separem de la caritat. La caritat és la llavor que creixerà i donarà fruits saborosíssims, ben regada amb la puresa. Sense caritat, la puresa és infecunda, i les seves aigües estèrils converteixen les ànimes en un fangar, un toll insà, d'on surten bafarades de supèrbia. (Camí, 119)

14 de novembre

Certament, la caritat teologal se'ns mostra com la virtut més alta; però la castedat resulta el mitjà *sine qua non*, una condició imprescindible per a aconseguir aquest diàleg íntim amb Déu; i quan no es guarda, si no hi ha lluita, un acaba cec; no es veu res, perquè *l'home animal no pot percebre les coses que són de l'Esperit de Déu*.

Nosaltres volem mirar amb ulls nets, animats per la predicació del Mestre: *benaurats els nets de cor, perquè veuran Déu*. L'Església ha presentat sempre aquestes paraules com una invitació a la castedat. *Guarden un cor sa*, escriu sant Joan Crisòstom, *aquells qui posseeixen una consciència completament neta o bé els qui amen la castedat. Cap virtut no és tan necessària com aquesta per a veure Déu*. (Amics de Déu, 175)

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://](https://opusdei.org/ca-ad/dailytext/volem-mirar-amb-ulls-nets/)
[opusdei.org/ca-ad/dailytext/volem-](https://opusdei.org/ca-ad/dailytext/volem-mirar-amb-ulls-nets/)
[mirar-amb-ulls-nets/](https://opusdei.org/ca-ad/dailytext/volem-mirar-amb-ulls-nets/) (13/03/2026)